

НОМАИ ДУЮМИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАСИ ПАВЛУС БА ТАСЛҶНИКИЁН БОБИ ЯКУМ

Саломӣ ҳавворӣ ба имондорон.

1. Павлус ва Силвонус ва Тимотиюс ба калисои ТаслҶникӣ, ки дар Падари мо Худо ва Исои Масеҳи Худованд аст:
2. Файз ва осоиштагӣ аз ҷониби Падари мо Худо ва Исои Масеҳи Худованд бар шумо бод.

*Шукргузорӣ барои устувориӣ иммони таслҶникиён.
Дар бораи омадани дуҷуми Масеҳ.*

3. Ҳамеша мо бояд Худоро барои шумо, эй бародарон, чунон ки сазовор аст, шукргузорӣ намоем, чунки имони шумо афзоиш меёбад ва дар миёни ҳамаи шумо муҳаббати ҳар яке ба ҳамдигар зиёд мешавад,
4. Ба тавре ки худи мо дар калисоҳои Худо аз шумо фахр мекунем, дар хусуси сабр ва имони шумо дар ҳамаи таъкибот ва азобҳои ки аз сар мегузаронед.
5. Ин гувоҳиест бар довариӣ одилонаи Худо, то ки шумо сазовори Малакути Худо ҳисоб ёбед, ки барои он низ уқубат мекашед.
6. Зеро ба назари Худо одилона аст, ки уқубатдиҳандагони шуморо уқубат диҳад,
7. Ва шуморо, ки уқубат мекашед, бо якҷоягии мо фароғат бахшад, ҳангоме ки Исои Худованд аз осмон бо фариштаҳои қуввати Худ
8. Дар оташи фурӯзон зухур намуда, аз онҳое ки Худоро намешинсанд ва ба башорати Худованди мо Исои Масеҳ итоат намекунанд, интиқом гирид.
9. Онҳо гирифтори ҷазои ҳалокати абадӣ гардида, аз ҳузури Худованд ва ҷалали қудрати Ӯ маҳрум хоҳанд шуд.
10. Дар он рӯзе ки Ӯ омада, дар муқаддасони Худ ҷалол ёбад ва ҳамаи имондоронро бо тааҷҷуб оварад, чунки шумо ба шаҳодати мо имон овардед.
11. Барои ҳамин ҳам мо ҳамеша барои шумо дуо мегӯем, то ки Худои мо шуморо сазовори даъваташ гардонад ва ҳар салоҳдиди некӣ ва кори имонро бо қуввати Худ ба амал оварад,

12. То ки исми Худованди мо Исои Масеҳ дар шумо ҷалол ёбад, ва шумо дар Ў ҷалол ёбед, ба ҳасби файзи Худои мо ва Исои Масеҳи Худованд.

БОБИ ДУЮМ

Зоҳир шудани муртади олицоҳ пеш аз омадани дуюми Масеҳ.

1. Валекин аз шумо, эй бародарон, илтимос мекунем, ки дар хусуси омадани Худованди мо Исои Масеҳ ва пайвастании мо бо Ў
2. Нагузореда ки фикри шумо зуд ба шубҳа афтад, ва ҳаросон нашавед на аз нубуввати рӯҳ, на аз калом ва на аз номаи ки гӯё мо фиристода бошем дар бораи он ки рӯзи Масеҳ фаро расидааст.
3. Ҳеҷ кас ба ҳеҷ ваҷҳ набояд шуморо фиреб кунад, зеро аввал бояд исьён ба вуқӯъ биёяд ва шахси пур аз шарорат, яъне писари ҳалокат зоҳир шавад.
4. Вай ба ҳар чизе ки Худо ё маъбад ном дорад, муқобилият нишон медиҳад ва худро аз он баланд мегирад, ба тавре ки дар маъбади Худо нишаста, худро Худо эълон мекунад.
5. Оё дар хотир надоред, ки вақте ки назди шумо будам, инро ба шумо мегуфтаам?
6. Ва алҳол шумо медонед он чист, ки ба вай монёъ мешавад, то дар вақти муайян зоҳир гардад.
7. Зеро ки сирри шарорат акнун амал мекунад, вале ҳоло махфиёна аст, то даме ки он чи монёъ мешавад, аз миён бардошта шавад,
8. Он гоҳ шарии зоҳир мегардад, ҳамон ки Исои Худованд варо ба нафаси даҳонаш мекушад ва бо зуҳури омадани Худ несту нобуд мекунад.
9. Омадани ин шарир бо ҳар гуна қувват ва аломот ва мӯъҷизоти сохта аз рӯи амали шайтон аст,
10. Ва бо ҳар навъ талбиси ноҳаққӣ дар вучуди нобушавандагон барои он ки онҳо муҳаббати ростиро қабул накарданд, то ки наҷот ёбанд.
11. Ва ба ин сабаб Худо ба онҳо неруи гумроҳкунандаро мефиристад, то ки ба дурӯғ имон оваранд,
12. То ҳамаи онҳое ки ба ростӣ имон наоварданд, балки ноҳаққиро дӯст доштанд, маҳкум гарданд.

Худованд тасаллои имондорон аст.

13. Валекин мо бояд ҳамеша Худоро барои шумо, эй бародарони маҳбуби Худованд, шукргузорӣ намоем, ки Худо аз ибтидо, ба василаи тақдиси Рӯҳ ва имон ба ростӣ, шуморо барои начот баргузидааст.
14. Ва барои он шуморо ба воситаи башорати мо даъват намудааст, то ки ба ҷалоли Худовандимо Исои Масеҳ ноил шавед.
15. Пас, эй бародарон, истодагӣ кунед ва ривоятҳои Худо, ки Ӯ аз калом, Ӯ аз номаи мо гирифтаед, нигоҳ доред.
16. Валекин Худи Худованди мо Исои Масеҳ ва Худо, Падари мо, ки моро дӯст доштааст ва тасаллии абадӣ ва умеди некро бо файз ато намудааст,
17. Бигзор дилҳои шуморо тасаллӣ диҳад ва шуморо дар ҳар суҳан ва амали нек устувор гардонад.

БОБИ СЕЮМ

Имондорон бояд барои башорати Каломи Худо дуо гӯянд.

1. Ба ҳар ҳол, эй бародарон, дар ҳаққи мо дуо гӯед, то ки каломи Худованд паҳн шавад ва ҷалол Ӯбад, чунон ки дар миёни шумо шудааст,
2. Ва барои он ки мо аз одамони гумроҳ ва шарир халос шавем; зеро ки на ҳар кас имон дорад.
3. Лекин Худованд амин аст, ки шуморо устувор гардонад ва аз он шарир нигоҳ дорад.
4. Ва мо ба шумо дар Худованд эътимод дорем, ки он чи ба шумо амр фармоем, ба ҷо меоваред ва ба ҷо хоҳед овард.
5. Ва Худованд бигзор дилҳои шуморо ба муҳаббати Худо ва ба сабри Масеҳ хидоят намояд.

Калисо бояд ба танбалӣ ва касони бекоргард муқобил баромада, тартибро таълим диҳад.

6. Валекин ба шумо, эй бародарон, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ дастур медиҳем, ки аз ҳар бародаре ки бекоргардӣ мекунад ва на мувофиқи ровояте ки аз мо қабул кардаед, дур шавед,
7. Зеро худи шумо медонед, ки чӣ гуна бояд ба мо тақлид намоед; зеро ки мо дар миёни шумо бекоргард набудем;

8. Нони касеро муфт нахӯрдем, балки шабу рӯз ба меҳнат ва кор машғул шудем, то ки ба касе аз шумо гаронӣ накунем,
9. На аз он сабаб ки ҳақ надоштем, балки барои он ки худамонро ба шумо намунаи ибрат гардонем, то ки ба мо тақлид намоед.
10. Зеро, вақте ки назди шумо будем, ба шумо чунин дастур додем: агар касе нахоҳад кор кунад, бигзор хӯрок ҳам нахӯрад.
11. Зеро шунидем, ки баъзе касон дар миёни шумо бекоргардӣ мекунанд, яъне ҳеч коре накарда, давуғечи барзиёд мекунанд;
12. Ба чунин шахсон дар худованди мо Исои Масеҳ амр мефармоем ва насихат медиҳем, ки сокитона кор карда, нони худро бихӯранд.
13. Валекин шумо, эй борадарон, аз некӯкорӣ монда нашавед.
14. Ва агар касе ба суханоне ки мо дар ин нома навиштаем, гӯш надиҳад, ўро дар хотири худ гирифта монед ва бо ў муошират накунед, то ки хичил шавад;
15. Аммо ўро душман ҳисоб накунед, балки ҳамчун бародар насихат диҳед.

Салом бо дасти худ ба ҳамаи имондорон.

16. Валекин Худи Худованди осоиштагӣ бигзор ҳамеша дар ҳама чиз осоиштагӣ ба шумо ато намояд. Худованд бо ҳамаи шумо бод!
17. Ман, Павлус, бо дасти худ салом мерасонам, ки ин аломате дар ҳар нома аст; ман чунин менависам:
18. Файзи Худованди мо Исои Масеҳ бо ҳамаи шумо бод. Омин.